

Številka: 007-173/2023
Ljubljana, dne
EVA: 2023-2180-0026
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE Gp.gs@gov.si
ZADEVA: Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (redni postopek) – predlog za obravnavo
1. Predlog sklepov vlade:
<p>Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na seji dne pod točko sprejela naslednji sklep:</p> <p>»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (EVA 2023-2180-0026) in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.«.</p> <p style="text-align: right;">Barbara Kolenko Helbl generalna sekretarka</p> <p>Prejmejo:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Državni zbor Republike Slovenije, – Ministrstvo za pravosodje, – Ministrstvo za finance, – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo, – Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence, – Ministrstvo za digitalno preobrazbo, – Ministrstvo za javno upravo, – Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport.
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po rednem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov:
<p>Predlagajo se spremembe in dopolnitve, ki so nujno potrebne, zaradi zagotovitve ustreznega in učinkovitega izvrševanja Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1150/EU).</p> <p>Stalno predstavništvo Republike Slovenije pri EU je namreč dne 26. 1. 2023 prejelo uradni opomin Evropske komisije zaradi neizvajanja Uredbe (EU) 2019/1150/EU.</p> <p>S tem se sprejemajo nacionalna pravila glede učinkovitih, sorazmernih in odvrtilnih ukrepov, ki se uporabljajo za kršitve Uredbe 2019/1150/EU skladno s 15. členom Uredbe 2019/1150/EU in imenuje nacionalni organ za izvrševanje Uredbe 2019/1150/EU.</p> <p>Hkrati se predlagajo spremembe in dopolnitve, ki so nujno potrebne zaradi zagotovitve ustreznega in učinkovitega izvrševanja sedmega odstavka 38. člena Uredbe (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/1925/EU).</p>
3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- mag. Dejan Židan, državni sekretar Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport,
- mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg,
- Luka Omerzel, sekretar, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence.

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu državnega zbora:

- Matjaž Han, Minister za gospodarstvo, turizem in šport,
- mag. Dejan Židan, državni sekretar Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport,
- mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg,
- Luka Omerzel, sekretar, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence.

5. Kratek povzetek gradiva:

Predlaga se sprememba Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence z namenom izvajanja Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev.

S tem se sprejemajo nacionalna pravila za uskladitev s 15. členom Uredbe 2019/1150/EU in imenuje nacionalni organ za izvrševanje Uredbe 2019/1150/EU, ki bo Javna agencija RS za varstvo konkurence.

Hkrati se predlaga sprememba Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence z namenom izvajanja Uredbe 2022/1925/EU, s tem da se Javno agencijo RS za varstvo konkurence pooblasti za izvajanje sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1925/EU.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	DA/NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA/NE
c)	administrativne posledice	DA/NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA/NE
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	DA/NE
e)	socialno področje	DA/NE
f)	dokumente razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> - nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja - razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna - razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	DA/NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR:

7

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t + 1	t + 2	t + 3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				

Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javnofinančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport				EUR
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t + 1
SKUPAJ				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t + 1	
SKUPAJ				
7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR				
/				
8. Predstavitev sodelovanja javnosti:				
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja:			DA/NE	
/				
9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti:			DA/NE	
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade:			DA/NE	
Matjaž Han minister				

Priloga:

- predlog sklepa Vlade RS,
- predlog zakona.

Predlog sklepa:

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14, 55/17 in 163/22) je Vlada Republike Slovenije na seji dne ... sprejela naslednji sklep:

»Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (EVA 2023-2180-0026) ter ga pošlje Državnemu zboru Republike Slovenije v obravnavo po rednem postopku.«.

Barbara Kolenko Helbl
generalna sekretarka

Prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije,
- Ministrstvo za pravosodje,
- Ministrstvo za finance,
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo,
- Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence,
- Ministrstvo za digitalno preobrazbo,
- Ministrstvo za javno upravo,
- Ministrstvo za gospodarstvo, turizem in šport.

PRILOGA 3

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence – redni postopek

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Republika Slovenija s spremembami in dopolnitvami Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz člena 15(1) Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1150/EU), v skladu s katerim morajo države članice zagotoviti ustrezno in učinkovito izvrševanje Uredbe 2019/1150/EU ter člena 15(2), ki določa, da morajo države članice določiti pravila glede ukrepov, ki se uporabijo za kršitve navedene uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje.

Navedeni določbi Uredbe 2019/1150/EU tako zahtevata, da se določijo posebni nacionalni izvedbeni ukrepi za obravnavo kršitev uredbe o odnosih med platformami in podjetji, pri tem pa se ne smejo sklicevati na obstoječa splošna postopkovna pravila v nacionalnem upravnem ali civilnem pravu, ne da bi jih ustrezno spremenile z jasno opredelitvijo njihovega pomena za izvrševanje uredbe o odnosih med platformami in podjetji.

V skladu s členom 19(2) Uredbe 2019/1150/EU se navedena uredba uporablja od 12. julija 2020.

Republika Slovenija s spremembami in dopolnitvami Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence ureja izvedbo nadaljnjih prilagoditev nacionalne zakonodaje za potrebe izvajanja Uredbe 2019/1150/EU in tudi drugih instrumentov prava EU, ki se dotikajo tega področja ter imenuje nacionalni organ za izvrševanje Uredbe 2019/1150/EU, ki bo Javna agencija RS za varstvo konkurence.

Hkrati Republika Slovenija s spremembami in dopolnitvami Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1925/EU, v skladu s katerim lahko nacionalni pristojni organ, ki izvršuje pravila o konkurenci, na lastno pobudo preiskuje primere morebitne neskladnosti s členi 5, 6 in 7 Uredbe 2022/1925/EU na ozemlju Republike Slovenije.

S tem namenom se za izvajanje sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1925/EU pooblasti Javno agencijo RS za varstvo konkurence.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE

2.1. Cilji

Ključni cilj predloga sprememb in dopolnitev Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence je izvajanje Uredbe 2019/1150/EU in Uredbe 2022/1925/EU na ozemlju Republike Slovenije.

S tem se sprejemajo nacionalna pravila za uskladitev s 15. členom Uredbe 2019/1150/EU in sedmim odstavkom 38. člena Uredbe 2022/1925/EU ter se v obeh primerih imenuje nacionalni organ za izvrševanje oziroma izvajanje nadzora nad kršitvami, ki bo Javna agencija RS za varstvo konkurence (v nadaljevanju: agencija).

2.2. Načela

Predlagatelj zakona je pri pripravi zakona upošteval obstoječe pravne okvire in v tem zakonu ureja vprašanja, ki so specialne narave (*lex specialis*), kar pomeni, da je v zvezi z obstoječo zakonodajo uveljavljeno načelo subsidiarnosti. Tako se subsidiarno uporabljajo pravila Zakona o splošnem upravnem postopku in Zakona o upravnem sporu.

V zvezi z določbami, ki se nanašajo na nadzor nad določbami predloga zakona, poizkuša uravnotežiti pravo razmerje med načelom učinkovitosti nadzora in načelom ekonomičnosti postopka, hkrati pa spoštovati tudi načelo kontradiktornosti, enakopravnosti strank v postopku ter njihovo pravico do obrambe, pri čemer se ne sme prekomerno poseči v varstvo zaupnih podatkov.

Predlog zakona nadalje temelji na načelu javnosti, saj lahko agencija poleg izvlečka sklepa o uvedbi postopka in izreka odločb, ki jih objavi na svoji spletni strani, objavi tudi poročilo o rezultatih raziskave sektorja ali posameznih vrst sporazumov, ki jih opravi v skladu s predlogom tega zakona. Nadalje lahko agencija objavi o katerih zadevah posebnega pomena je dala obvestila in mnenja, če je to primerno zaradi narave in pomena omejevanja.

V postopku pred agencijo ima načelo pisnosti prednost pred načelom ustnosti, saj agencija glavne obravnave praviloma ne opravi.

2.3. Poglavitne rešitve

S poglavitnimi zakonodajnimi spremembami glede na veljavni ZPOmK-2 se:

- imenuje agencijo kot pristojno za izvajanje Uredbe 2019/1150/EU in Uredbe 2022/1925/EU,
- dopolnjuje določbe glede razkritja podatkov,
- širi omejitev uporabe podatkov tudi na vloge za poravnave,
- uresničuje pravice tretjih oseb, da se vključijo v postopek z objavo agencije o uvedbi postopka,
- časovno omejuje predlaganje korektivnih ukrepov,
- dopolnjuje postopek odločanja o posamični zadevi v upravnem postopku, in sicer se dodata novi poglavji, s katerima se urejata postopka pri izvajanju nadzora nad Uredbo 2019/1150/EU in Uredbo 2022/1925/EU, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku pri omejevalnih ravnanjih,
- briše definicija naklepa in malomarnosti, kot je bila oblikovana v 83. členu ZPOmK-2,
- dopolnjuje določbe glede administrativnih postopkov in sankcij,
- omogoča vložitev hipotetične izjave zaradi prizanesljivosti,
- spreminja določbe glede vročitve in izvršitve aktov zoper podjetje, ki ima sedež ali premoženje v drugi državi članici,
- odgovornim osebam, ki so vložile izjavo za znižanje globe v okviru programa prizanesljivosti, le-to upošteva kot olajševalno okoliščino pri odmeri globe.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA SREDSTVA

— ocena finančnih sredstev za državni proračun:

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva saj agencija, ki je pristojna za področje varstva konkurence, že obstaja in je že sedaj proračunski uporabnik.

— ocena drugih javnih finančnih sredstev:

Predlog zakona ne bo imel posledic za druga javna finančna sredstva.

— Predvideno povečanje ali zmanjšanje prihodkov državnega proračuna:

Zaradi predloga zakona ni predvideno povečanje ali zmanjšanje prihodkov državnega proračuna – sredstva so že zagotovljena (naslednja točka).

— predvideno povečanje ali zmanjšanje obveznosti za druga javna finančna sredstva:

Zaradi predloga zakona ni predvideno povečanje ali zmanjšanje obveznosti za druga javna finančna sredstva.

— predvideni prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva:

Prihranki za državni proračun in druga javna finančna sredstva niso predvideni.

— sredstva bodo zagotovljena z zadolževanjem (poročstva):

Zaradi predloga zakona ni potrebno zadolževanje.

— v naslednjem proračunskem obdobju bodo sredstva zagotovljena:

V naslednjem proračunskem obdobju dodatnih sredstev zaradi predloga zakona ni treba zagotavljati izven že predhodno dodeljenih sredstev v naslednji točki.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG TEGA ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence ne prinaša novih finančnih posledic.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Predlog zakona je predmet usklajevanja s pravom Evropske unije.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic:

a) V postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Določbe predloga zakona prinašajo posledice v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov.

b) Pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Določbe predloga zakona prinašajo posledice pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki:

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Določbe predloga zakona prinašajo posledice za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

Predlagane spremembe ne prinašajo posledice za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja:

Določbe predloga zakona ne prinašajo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

Za zagotovitev učinkovitega izvajanja tega zakona bo predlagatelj izvedel ustrezna usposabljanja ter ciljnim skupinam in širši javnosti predstavil novosti.

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje tega zakona bo spremljalo ministrstvo, pristojno za gospodarstvo, turizem in šport.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Druge tovrstne okoliščine niso podane.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

Pri pripravi predloga zakona ni sodeloval zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- Matjaž Han, Minister za gospodarstvo, turizem in šport,
- mag. Dejan Židan, državni sekretar Ministrstva za gospodarstvo, turizem in šport,
- mag. Karla Pinter, generalna direktorica Direktorata za notranji trg,
- Luka Omerzel, sekretar, vodja Sektorja za varstvo potrošnikov in konkurence.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V 1. členu Zakona o preprečevanju omejevanja konkurence (Uradni list RS, št. 130/22) se besedilo prvega odstavka spremeni tako, da se glasi:

»Ta zakon ureja omejevalna ravnanja, koncentracije podjetij, nelojalno konkurenco, oblastna omejevanja konkurence in ukrepe za preprečitev omejevalnih ravnanj in koncentracij, ki bistveno omejujejo učinkovito konkurenco, kadar povzročijo ali lahko povzročijo učinke na ozemlju Republike Slovenije, hkrati spodbuja pravičnost in preglednost za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev in tekmovalne in pravične trge v digitalnem sektorju ter določa posamezna pravila glede povrnitve škode zaradi kršitev konkurenčnega prava.«.

2. člen

V 2. členu v prvem odstavku se na koncu prve alineje beseda »in« nadomesti z vejico, na koncu druge alineje se pika nadomesti z vejico ter se dodata novi tretja in četrta alineja, ki se glasita:

» - Uredbe (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 57; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1150/EU),
- Uredbe (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L št. 265 z dne 12. 10. 2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/1925/EU).«.

3. člen

V 3. členu se za drugim odstavkom dodata nova tretji in četrti odstavek, ki se glasita:

»(3) Posamezni izrazi, uporabljeni v zvezi s zagotavljanjem pravičnih in preglednih spletnih posredniških poslovnih storitev, imajo enak pomen, kot jih določa Uredba 2019/1150/EU.

(4) Posamezni izrazi, uporabljeni v zvezi s spodbujanjem tekmovalnih in pravičnih trgov v digitalnem sektorju, imajo enak pomen, kot jih določa Uredba 2022/1925/EU.«

Dosedanji tretji odstavek postane peti odstavek.

4. člen

Za III. delom KONCENTRACIJE PODJETIJ se doda nov III.A del ter nova 10.a in 10.b člen, ki se glasijo:

»III.A DEL
SPODBUJANJE PRAVIČNOSTI IN PREGLEDNOSTI ZA POSLOVNE UPORABNIKE
SPLETNIH POSREDNIŠKIH STORITEV

10.a člen

(naloge agencije)

Agencija opravlja nadzor nad izvajanjem Uredbe (EU) 2019/1150/EU in administrativno sankcioniranje kršitev iz četrtega odstavka 85. člena tega zakona, odloča pa tudi kot prekrškovni organ o prekrških odgovornih oseb zaradi teh kršitev. Postopek nadzora in administrativnega sankcioniranja ter prekrškovni postopek se vodijo na podlagi določb tega zakona.

10.b člen

(sodno varstvo zaradi škode)

Poslovni uporabnik, ki je utrpel škodo zaradi neizpolnjevanja ali kršitve obveznosti, ki jih ima ponudnik spletnih posredniških storitev na podlagi 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU, ima pravico od ponudnika spletnih posredniških storitev zahtevati povrnitev škode po splošnih pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja.«.

5. člen

Za III.A delom se doda nov III.B del in nov 10.c člen, ki se glasita:

»III.B DEL

SPODBUJANJE TEKMOVALNIH IN PRAVIČNIH TRGOV V DIGITALNEM SEKTORJU

10.c člen

(postopek pri izpolnjevanju obveznosti vratarjev)

Agencija lahko v skladu s tem zakonom preiskuje neskladnosti iz 5., 6. in 7. člena Uredbe 2022/1925/EU na ozemlju Republike Slovenije.«.

6. člen

V 37. členu v drugem odstavku se v 1. točki za besedilom »Uredbe 1/2003/ES« dodata vejica in besedilo: »Uredbe 2022/1925/EU in Uredbe 2022/1925/EU;«.

7. člen

V 38. členu se pika nadomesti z vejico in doda besedilo, ki se glasi:

»vključno s podatki, ki so določeni kot zaupni podatki, in podatki, ki so v skladu z določbami, ki ureja tajne podatke, določeni kot tajni.«.

8. člen

V 42. členu v sedmem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Glede razkritja zaupnih podatkov agencija smiselno uporablja šesti odstavek 117. člena tega zakona.«

9. člen

V 43. členu v prvem odstavku se za besedo »prizanesljivosti« doda besedilo »in v vlogo za poravnavo«.

10. člen

V 69. členu se v prvem odstavku za prvim stavkom doda nov stavek, ki se glasi:

»Agencija na svoji spletni strani objavi podatke o priglašeni koncentraciji z navedbo v koncentraciji udeleženih podjetij, datuma priglasitve, opravilno številko zadeve in gospodarskega sektorja, kjer so dejavna udeležena podjetja.«

11. člen

V 75. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Priglasitelj lahko predlaga korektivne ukrepe najpozneje v 45 delovnih dneh od izdaje sklepa iz četrtega odstavka 70. člena tega zakona. Agencija lahko izjemoma dovoli, da se korektivni ukrepi predložijo ponovno ali po izteku tega roka. Agencija ponovno predložene ukrepe obravnava, če lahko na podlagi razpoložljivih podatkov jasno sklepa, da bodo takšni korektivni ukrepi v celoti in nedvoumno odpravili ugotovljene pomisleke glede konkurence in ni potrebe po pridobitvi mnenj drugih tržnih udeležencev.«

Drugi do šesti odstavek postanejo tretji do sedmi odstavek.

Doda se nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Agencija lahko na predlog stranke, ki so ji bili naloženi ukrepi in obveznosti, zaradi bistvene spremembe okoliščin, na katerih je temeljila odločba, in na katere stranka ni imela vpliva, spremeni odločbo iz četrtega odstavka tega člena. Če agencija ugotovi, da za zagotovitev skladnosti koncentracije s pravili konkurence sprememba ni možna, ravna v skladu s členoma 76. in 77. tega zakona. «.

12. člen

V 76. členu se prvem odstavku v drugi alineji in v drugem odstavku beseda »tretjega« nadomesti z besedo »četrtega«.

13. člen

V V. DELU POSTOPEK ODLOČANJA O POSAMIČNI ZADEVI V UPRAVNEM POSTOPKU na koncu 3. poglavja za 78. členom dodata nova 3.a in 3.b poglavje ter nova 78.a in 78.b člen, ki se glasijo:

»3.a poglavje Postopek pri izvajanju nadzora nad Uredbo 2019/1150/EU

78.a člen

(postopek pri izvajanju nadzora nad Uredbo 2019/1150/EU)

V postopku nadzora nad izvajanjem Uredbe 2019/1150/EU se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku pri omejevalnih ravnanjih.

3b. poglavje Postopek pri izvajanju nadzora nad 5., 6 in 7. členom Uredbe 2019/1150/EU

78.b člen

(postopek pri izvajanju nadzora nad 5., 6 in 7. členom Uredbe 2019/1150/EU)

V postopku nadzora nad 5., 6, in 7. členom Uredbe 2019/1150/EU se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku pri omejevalnih ravnanjih«.

14. člen

V 83. členu se črtata prvi in drugi odstavek. Dosedanji tretji odstavek postane besedilo člena.

15. člen

V 85. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Agencija ponudniku spletnih posredniških storitev izreče administrativno sankcijo v obliki enkratnega denarnega zneska v višini največ dva odstotka letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu, če ta naklepno ali iz malomarnosti:

1. ne zapiše pogojev uporabe storitev v preprostem in razumljivem jeziku ali ne omogoči enostavne dostopnosti poslovnim uporabnikom v vseh fazah njihovega poslovnega razmerja v skladu s točkama a) in b) prvega odstavka 3. člena Uredbe 2019/1150/EU,
2. poslovnih uporabnikov ne obvesti o vseh predlaganih spremembah prek trajnega nosilca ali uveljavi predlagane spremembe pred iztekom roka za obveščanje, ki je 15 dni od datuma, ko ponudnik spletnih posredniških storitev obvesti poslovne uporabnike v skladu z drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2019/1150/EU,
3. ob omejitvi ali začasni onemogočitvi zagotavljanja spletnih posredniških storitev določenemu poslovnemu uporabniku ne predloži obrazložitve razlogov za tako odločitev na trajnem nosilcu podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 2019/1150/EU,
4. ob ukinitvi zagotavljanja spletnih posredniških storitev v celoti določenemu poslovnemu uporabniku, temu poslovnemu uporabniku vsaj 30 dni pred začetkom učinkovanja ukinitve ne predloži obrazložitve razlogov za tako odločitev na trajnem nosilcu podatkov v skladu z drugim odstavkom 4. člena Uredbe 2019/1150/EU,
5. v pogojih uporabe storitev ne določi glavnih parametrov za določanje razvrstitve in razlogov za relativni pomen teh glavnih parametrov glede na druge parametre v skladu s prvim odstavkom 5. člena Uredbe 2019/1150/EU,
6. ne določi glavnih parametrov, ki so posamično ali skupaj najpomembnejši za določanje razvrstitve, in relativnega pomena teh glavnih parametrov, tako da na spletnih iskalnikih navedenih ponudnikov zagotovi enostavno in javno dostopen opis v preprostem in razumljivem jeziku v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe 2019/1150/EU,
7. v svojih pogojih uporabe storitev ne navede opisa vrste pomožnega blaga in storitev, ki se ponujajo, ter opisa, ali in pod katerimi pogoji lahko poslovni uporabnik ponuja tudi svoje pomožne blago in storitve prek spletne posredniške storitve v skladu s 6. členom Uredbe 2019/1150/EU,
8. v pogoje uporabe storitev ne vključi opisa diferencirane obravnave, ki jo nudi ali bi jo lahko nudil v zvezi z blagom ali storitvami, ki jih prek teh spletnih posredniških storitev potrošnikom ponuja, na eni strani ta ponudnik sam ali kateri koli poslovni uporabniki, ki jih ta ponudnik nadzira, in na drugi strani drugi poslovni uporabniki v skladu s 7. členom Uredbe 2019/1150/EU,

9. uvaja retroaktivne spremembe pogojev uporabe storitev, razen kadar od njih to zahteva zakonska ali regulativna obveznost ali kadar so retroaktivne spremembe v korist poslovnim uporabnikom v skladu s točko a) 8. člena Uredbe 2019/1150/EU,
10. v pogoje uporabe storitev ne vključuje informacij o pogojih, pod katerimi poslovni uporabniki lahko prekinejo pogodbeno razmerje s ponudnikom spletnih posredniških storitev v skladu s točko b) 8. člena Uredbe 2019/1150/EU,
11. v pogoje uporabe storitev ne vključi opisa tehničnega in pogodbenega dostopa, ali njegov neobstoj, ki ga imajo poslovni uporabniki do katerih koli osebnih ali drugih podatkov ali obojih, ki jih poslovni uporabniki ali potrošniki zagotavljajo za uporabo zadevnih spletnih posredniških storitev ali ki nastajajo z zagotavljanjem navedenih storitev v skladu z 9. členom Uredbe 2019/1150/EU,
12. razlogov za omejitev možnosti poslovnih uporabnikov, da ponujajo isto blago in storitve potrošnikom pod drugačnimi pogoji na druge načine kot prek navedenih storitev ne vključijo v svoje pogoje uporabe storitev in ne poskrbijo, da so enostavno dostopni javnosti v skladu z 10. členom Uredbe 2019/1150/EU,
13. ne zagotovi notranjega sistema za obravnavo pritožb poslovnih uporabnikov v skladu z 11. členom Uredbe 2019/1150/EU,
14. v svojih pogojih uporabe storitev ne določi dveh ali več mediatorjev, s katerimi je pripravljen sodelovati, da bi poskusil doseči dogovor s poslovnimi uporabniki o izvensodnem reševanju sporov med ponudnikom in poslovnim uporabnikom, ki nastanejo v zvezi z zagotavljanjem zadevnih spletnih posredniških storitev, vključno s pritožbami, ki jih ni bilo mogoče rešiti s pomočjo notranjega sistema za obravnavo pritožb v skladu z 12. členom Uredbe 2019/1150/EU.«.

Dosedanji četrti, peti in šesti odstavek postanejo novi peti, šesti in sedmi odstavek.

16. člen

Besedilo petega odstavka 93. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Podjetje, ki je pri Evropski komisiji v obliki prošnje za zaznambo vrstnega reda ali celovite izjave za prizanesljivost vložilo izjavo za odpustitev ali znižanje sankcije v zvezi z istim domnevnim kartelom, lahko pri agenciji vloži skrajšano prijavo, pod pogojem, da take skrajšane prijave zajemajo več kot tri države članice.«.

Dodata se nova šesti in sedmi odstavek, ki se glasita:

»(6) Če želi podjetje preveriti pri agenciji, ali dokazi, s katerimi razpolaga, izpolnjujejo pogoje za odpustitev ali znižanje administrativne sankcije, ne da bi razkrilo svojo identiteto ali kršitev, lahko vloži hipotetično izjavo.

(7) Če se izkaže, da imuniteta ni na voljo ali da podjetje ne izpolnjuje pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena, agencija pisno obvesti podjetje. V tem primeru lahko podjetje umakne dokazna sredstva, ki jih je razkrilo za namene svoje izjave zaradi prizanesljivosti. To agenciji ne preprečuje uporabe njenih običajnih pooblastil za preiskovanje z namenom pridobitve informacij o kršitvi.«.

Dosedanji šesti postane nov osmi odstavek, ki se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Podrobnejši postopek odpustitve in znižanja administrativne sankcije ter zaznambe vrstnega reda, skrajšane prijave in hipotetične prijave iz prejšnjih odstavkov predpiše vlada z uredbo.«.

17. člen

V 103. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če podjetje, zoper katero agencija vodi postopek, nima sedeža v Republiki Sloveniji, lahko agencija brez nepotrebne odlašanja organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, ali drug javni organ, ki je pristojen za izvrševanje aktov na podlagi nacionalnih predpisov v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: zaproseni organ), v kateri ima to podjetje sedež, zaprosi, da v imenu agencije podjetju vroči:

- predhodne ugotovitve o domnevni kršitvi 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU ali 5 do 7. člena Uredbe 2022/1925/EU in katere koli odločbe, s katerimi se uporabijo navedeni členi,
- drug procesni akt, sprejet v okviru postopkov za uveljavljanje pravil konkurence, ki ga je treba v skladu s slovenskim pravnim redom vročiti, in
- druge ustrezne dokumente v zvezi z uporabo 5. ali 8. člena tega zakona ali 101. ali 102. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije ali 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU ali 5 do 7. člena Uredbe 2022/1925/EU, med drugim dokumente, ki se nanašajo na izvršitev odločb, s katerimi je podjetju izrečena administrativna sankcija ali periodična administrativna sankcija.«

18. člen

V 136. členu se v prvem odstavku doda nova tretja alineja, ki se glasi:

» – ravna v nasprotju s 3. do 12. členom Uredbe (EU) 2019/1150/EU,«

Dosedanje tretja do osma alineja postanejo četrta do deveta alineja.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Z globo od 3.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz pete, šeste, sedme, osme in devete alineje prejšnjega odstavka kaznuje fizično osebo, ki že obvladuje najmanj eno podjetje.«

19. člen

V 138. členu se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Trenutnim in nekdanjim odgovornim osebam pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ter posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki so vložili prijavo za znižanje administrativne sankcije, agencija upošteva kot olajševalno okoliščino pri odmeri globe in lahko sankcijo odmeri pod mejo, ki je predpisana, če:

– je izpolnjena določba iz prve in druge alineje drugega odstavka 93. člena tega zakona,

– ta odgovorna oseba aktivno sodeluje z agencijo in

– je bila prijava podjetja za znižanje administrativne sankcije vložena, še preden je agencija ali organ, pristojen za varstvo konkurence druge države članice, odgovorno osebo obvestil o postopku zaradi kršitev konkurenčnega prava.«

»KONČNA DOLOČBA

20. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

III. OBRAZLOŽITVE K ČLENOM

K 1. členu:

S prvim členom se določa vsebina zakona. Glede na veljavni Zakon o preprečevanju omejevanja konkurence (v nadaljevanju: ZPOmK-2) se dodaja dve novi vsebini, in sicer spodbujanje pravičnih in preglednih spletnih posredniških poslovnih storitev in spodbujanje tekmovalnih in pravičnih trgov v digitalnem sektorju.

Dopolnitve ZPOmK-2 so v skladu z Uredbo (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1150/EU), katere namen je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z določitvijo pravil, s katerimi se poslovnim uporabnikom spletnih posredniških storitev in uporabnikom s poslovnim spletiščem v zvezi s spletnimi iskalniki zagotovijo ustrezna preglednost, pravičnost in učinkovite možnosti pravnih sredstev.

Z dopolnitvijo se izpolnjuje obveznosti, ki izhajajo iz prvega odstavka 15. člena Uredbe 2019/1150/EU, v skladu s katerim morajo države članice zagotoviti ustrezno in učinkovito izvrševanje navedene uredbe ter drugega odstavka 15. člena, ki določa, da morajo države članice določiti pravila glede ukrepov, ki se uporabijo za kršitve navedene uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje.

Hkrati so dopolnitve v skladu z Uredbo (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L št. 265 z dne 12. 10. 2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/1925/EU), katere namen je prispevati k pravilnemu delovanju notranjega trga z določitvijo harmoniziranih pravil, ki za vsa podjetja zagotavljajo tekmovalne in pravične trge v digitalnem sektorju po vsej EU, na katerih delujejo t. i. vratarji, v korist poslovnim uporabnikom in končnim uporabnikom.

Z dopolnitvijo se implementira možnost države članice, ki izhaja iz sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1925/EU, v skladu s katerim lahko nacionalni pristojni organ, ki izvršuje pravila o konkurenci, na lastno pobudo preiskuje primere morebitne neskladnosti s 5., 6. in 7. členom Uredbe 2022/1925/EU na ozemlju Republike Slovenije. Za preiskovanje neskladnosti iz 5., 6. in 7. člena Uredbe 2022/1925/EU se pooblašča AVK.

K 2. členu:

V tem členu je določeno, kateri predpisi Evropske unije se izvajajo oziroma prenašajo s tem zakonom. Člen se dopolni z dvema novima uredbama, in sicer Uredbo (EU) 2019/1150 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. junija 2019 o spodbujanju pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev (UL L št. 186 z dne 11. 7. 2019, str. 57; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2019/1150/EU) in Uredbo (EU) 2022/1925 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. septembra 2022 o tekmovalnih in pravičnih trgih v digitalnem sektorju in spremembi direktiv (EU) 2019/1937 in (EU) 2020/1828 (akt o digitalnih trgih) (UL L št. 265 z dne 12. 10. 2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2022/1925/EU).

K 3. členu:

V tem členu so opredeljeni pojmi, ki se uporabljajo v tem zakonu. Z dodanim tretjim odstavkom se določa, da imajo posamezni izrazi, uporabljeni v zvezi s zagotavljanjem pravičnih in preglednih spletnih

posredniških poslovnih storitev, enak pomen kot jih določa Uredba 2019/1150/EU. Z dodanim tretjim odstavkom se enako določa tudi v zvezi z Uredbo 2022/1925/EU.

K 4. členu:

S 4. členom se dodaja nov del III.A del v ZPOmK-2, ki v skladu z Uredbo 2022/1925/EU ureja spodbujanje pravičnosti in preglednosti za poslovne uporabnike spletnih posredniških storitev.

V skladu s prvim odstavkom 15. člena Uredbe 2019/1150/EU morajo države članice zagotoviti ustrezno in učinkovito izvrševanje navedene uredbe, drugi odstavek 15. člena Uredbe 2019/1150/EU pa določa, da morajo države članice določiti pravila glede ukrepov, ki se uporabijo za kršitve navedene uredbe, in zagotoviti njihovo izvajanje.

4. člen zakona tako na podlagi 15. člena Uredbe 2019/1150/EU določa naloge Javne agencije RS za varstvo konkurence (v nadaljevanju: agencija), ki opravlja nadzor nad izvajanjem navedene uredbe in administrativno sankcioniranje kršitev iz četrtega odstavka 85. člena ZPOmK-2, hkrati pa agencija odloča tudi kot prekrškovni organ o prekrških odgovornih oseb zaradi teh kršitev. Postopek nadzora in administrativnega sankcioniranja ter prekrškovni postopek se vodijo na podlagi določb ZPOmK-2.

S tem členom je urejeno tudi sodno varstvo zaradi škode, in sicer ima poslovni uporabnik, ki je utrpel škodo zaradi neizpolnjevanja ali kršitve obveznosti, ki jih ima ponudnik spletnih posredniških storitev na podlagi 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU, pravico od ponudnika spletnih posredniških storitev zahtevati povrnitev škode po splošnih pravilih zakona, ki ureja obligacijska razmerja.

K 5. členu:

S petim členom se dodaja nov III.B del ZPOmK-2, ki ureja spodbujanje tekmovalnih in pravičnih trgov v digitalnem sektorju.

Iz sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1925/EU izhaja, da lahko nacionalni pristojni organ države članice, na svojem ozemlju in na lastno pobudo, preiskuje primere morebitne neskladnosti s 5., 6. in 7. členom Uredbe 2022/1925/EU. V 5., 6. in 7. členu Uredbe 2022/1925/EU so določene obveznosti t. i. vratarjev. Ta organ mora pred sprejetjem prvega formalnega preiskovalnega ukrepa o tem pisno obvestiti Komisijo, ki je edini organ, pristojen za izvrševanje Uredbe 2022/1925/EU. Vendar pa lahko nacionalni organi za varstvo konkurence v okviru svojih postopkov nadzora

Peti člen predloga tako na podlagi sedmega odstavka 38. člena Uredbe 2022/1915/EU pooblašča agencijo za preiskovanje neskladnosti iz 5., 6. in 7. člena Uredbe 2022/1925/EU na ozemlju Republike Slovenije. Vendar če skladno z 7. odstavkom 38. člena Uredbe 2022/1915/EU, če Evropska komisija začne postopek Javna agencija RS za varstvo konkurence ne sme več izvesti takšne preiskave oziroma se preiskava zaključi. O ugotovitvah preiskave poroča Evropski komisiji, da bi jo podprli v njeni vlogi edinega organa, ki izvršuje 2022/1915/EU.

K 6. členu:

6. člen dopolnjuje določbe ZPOmK-2 glede razkritja podatkov, in sicer, da lahko agencija razkrije podatke tudi Evropski komisiji in organom držav članic EU, pristojnim za varstvo konkurence, v skladu s postopkom iz Uredbe 2022/1925/EU.

Skladno s sedmim odstavkom 38. člena Uredbe 2022/1915/EU, če Evropska komisija začne postopek agencija ne sme več izvesti takšne preiskave oziroma se preiskava zaključi. O morebitnih ugotovitvah izvedene preiskave je Javna agencija RS za varstvo konkurence dolžna poročati Evropski komisiji. Posledično je potrebno urediti dolžnost razkritja podatkov tudi Evropski komisij.

K 7. členu:

Predlagana dopolnitev zakona pojasnjuje, da agencija lahko zahteva tudi podatke, ki so določeni kot zaupni ali tajni. Tovrstne določbe pozna Zakon o trgu finančnih instrumentov¹ v prvem odstavku 489. člena in Zakon o zavarovalništvu² v prvem odstavku 456. člena ter smiselno temu 19. člen Zakona o inšpekcijskem nadzoru³.

V praksi se namreč dogaja, da organi agenciji zavrnejo dostop do podatkov, posledično pa agencija ne more zahtevati vseh podatkov, ki bi jih potrebovala pri izvrševanju svojih pristojnosti. Pri tem je treba poudariti, da so javni uslužbenci, zaposleni na agenciji, osebe, ki so imenovane v organe agencije, in osebe, ki sodelujejo z agencijo pri izvajanju njenih nalog, ki pri svojem delu pridejo v stik z zaupnimi podatki, dolžni te podatke varovati kot zaupne tudi po prenehanju delovnega oziroma drugega razmerja (prvi odstavek 36. člena ZPOMK-2). Podatki, ki bi jih agencija na tak način pridobila, so torej še naprej varovani kot zaupni in vanje tretje osebe, ki jim zakon ne daje podlage za vpogled v te podatke, ne morejo vpogledati.

K 8. členu:

Glede na to, da šesti odstavek 117. člena ureja, komu in na kakšen način se smejo v odškodninskih sporih pred sodiščem razkriti dokazi, ki vsebujejo zaupne podatke, in kako se zagotovi varstvo zaupnih podatkov, se glede razkritja zaupnih podatkov v samem upravnem postopku pred agencijo smiselno uporablja šesti odstavek 117. člena zakona. S tem je agencija pridobila podlago, da se upoštevajo posebnosti postopkov pred agencijo, pa tudi možnosti sledenja hitremu tehnološkemu razvoju, kjer je cilj omogočiti strankam postopka varen vpogled v spis tudi preko informacijskega sistema.

Sklicevanje na ureditev v pravnem postopku zaradi odškodninskega zahtevka, zaradi dokazovanja kršitev konkurenčnega prava omogoča podjetju, ki je podatke označilo za zaupne, kar praviloma predstavlja vse podatke podjetja, ki so še tržno zanimivi, da se odloči za tovrsten način razkritja zaupnih podatkov strokovnjakom oziroma določenim strokovnim osebam, za katere velja zaveza molčečnosti, s tem pa se podjetju, ki bi moralo pripraviti nezaupno različico dokumentov, prihrani čas in nepotrebne stroške. Na takšen način lahko agencija v vsakem primeru posebej tehta interese podjetij in drugih subjektov po varovanju zaupnih podatkov na eni strani ter potrebo po zagotavljanju pravice do obrambe ter varstva drugih zavarovanih pravnih interesov na drugi strani. Če bo agencija ugotovila, da se varstvo pravice stranke do obrambe v zadostni meri zagotovi npr. že z vpogledom v zaupne podatke v prostorih agencije, vpogledom v nezaupno različico ali na drug način, predviden v šestem odstavku 117. člena ZPOMK-2, bo izbrala najmanj invaziven ukrep za tistega, v čigar zaupne podatke naj bi se vpogledalo.

Na takšen način se poskuša tudi zagotoviti večjo spodbudo programu prizanesljivosti ali postopku poravnave, da bodo osebe, ki bodo predložile zaupne podatke, lahko v večji meri prepričane, da njihovi podatki ne bodo prekomerno razkriti s tem, ko bo agencija imela na voljo več načinov varstva zaupnih podatkov in bo izbrala tistega, ki bo kljub temu, da bo v določeni meri razkril njihove dokumente, upošteval potrebo po sorazmernosti takšnega razkritja.

Če je takšen način varovanja zaupnih podatkov predviden za odškodninskih spor, je takšno varstvo še toliko bolj nujno v upravnem postopku, kjer so podjetja dolžna predložiti vse zahtevane podatke in pojasnila. Agencija tako določa način vpogleda v te podatke, ki ji omogoča izvajati svoje pristojnosti

¹ Uradni list RS, št. [77/18](#), [17/19 – popr.](#), [66/19](#) in [123/21](#).

² Uradni list RS, št. [93/15](#), [9/19](#), [102/20](#) in [48/23](#).

³ Uradni list RS, št. [43/07](#) – uradno prečiščeno besedilo in [40/14](#).

glede varstva omejevanja konkurence, a hkrati ne posega prekomerno v interese oseb, ki morajo te podatke predložiti.

K 9. členu:

Z dopolnitvijo se širi omejitev uporabe podatkov tudi na vloge za poravnave, kar poudarja tudi Direktiva 2019/1. Četrty odstavek 31. člena omenjene direktive nalaga državam članicam, da zagotovijo, da lahko stranka, ki je pridobila dostop do spisa postopka za uveljavljanje pravil konkurence nacionalnih organov, pristojnih za varstvo konkurence, informacije iz izjav za prizanesljivost in vlog za poravnavo uporabi le, kadar je to potrebno za uveljavljanje njenih pravic obrambe v postopku pred nacionalnimi sodišči v zadevah, ki so neposredno povezane z zadevo, za katero je bil dostop odobren, in le kadar se tak postopek nanaša na: (a) porazdelitev globe med udeleženci kartela, ki jim jo je izrekel nacionalni organ, pristojen za konkurenco, in za plačilo katere so ti udeleženci solidarno odgovorni, ali (b) presojo odločbe, s katero je nacionalni organ, pristojen za konkurenco, ugotovil kršitev 101. ali 102. člena PDEU ali določba nacionalnega konkurenčnega prava.

S tem se poudarja pomen varovanja vlog za poravnavo, kar je v korist strank postopka ter tudi agencije, saj se s tem spodbuja podjetja, da izkoristijo možnost vložitve vloge za poravnavo, s čimer se na hitrejši način lahko zaključi postopek ugotavljanja kršitve po ZPOmK-2.

K 10. členu:

Nov drugi odstavek uresničuje pravice tretjih oseb, da se vključijo postopek, saj na ta način sploh izvedo za začetek postopka. Agencija s tem dobi izrecno pravno podlago za objavo, sicer bi morala iskati privolitev podjetij, udeleženih v koncentraciji. Kot je ugotovljeno tudi v praksi, ni nujno, da podjetja podajo soglasje za objavo, saj ni vedno v njihovem interesu, da se v postopek vključijo tudi tretje osebe. Ni logično, da o tej objavi odločajo v koncentraciji udeležena podjetja ter da ni v vseh primerih tretjim osebam omogočena pravočasna vključitev v postopek pred agencijo oziroma seznanitev s postopkom.

Potreba oziroma dejstvo, da je treba začetek postopka objaviti na spletni strani, izhaja iz tretjega odstavka 40. člena ZPOmK-2. Besedilo tega odstavka sicer izrecno ne govori o objavi na spletni strani, je pa objava implicitno določena, saj mora oseba podati zahtevo za udeležbo v postopku v 30 dneh od dneva objave podatka o uvedbi postopka na spletni strani agencije. Objava agencije o uvedbi postopka je prav ta objava, ki je zajeta v predlogu dopolnitve tega člena. 40. člen ZPOmK-2 je umeščen v splošne določbe, ki se nanašajo na vse postopke pred agencijo. V postopkih zoper omejevalna ravnanja se postopek začne s sklepom o uvedbi postopka, v postopkih presoje koncentracije pa se postopek praviloma začne s prigrasitvijo (prvi odstavek 69. člena ZPOmK-2). Zato je treba tretji odstavek 40. člena ZPOmK-2 razumeti tako, da se objavi podatek o uvedbi postopka tudi v primeru presoje koncentracij, ki se začnejo na podlagi prigrasitve.

Na podlagi te objave in tretjega odstavka 40. člena Predloga zakona, se lahko osebe, ki izkažejo pravni interes, vključijo v postopek pred agencijo.

K 11. členu:

Drugi odstavek časovno omejuje predlaganje korektivnih ukrepov. V praksi se namreč zgodi, da pride do zavlačevanja postopka, ker vlagatelji predlagajo vedno nove in nezadostne korektivne ukrepe. V skladu s predlaganim novim drugim odstavkom bi agencija ponovno oziroma po roku vložene korektivne ukrepe obravnavala in sprejela le, če bi v celoti in nedvoumno odpravili ugotovljene pomisleke glede konkurence in ne bi bilo potrebe po ponovno izvedenem tržnem preizkusu ukrepov.

Z novim osmim odstavkom se omogoča, da lahko agencija v primeru spremembe okoliščin, ki so bile pomembne pri izdaji odločbe, spremeni odločbo, če do spremembe okoliščin ni prišlo zaradi ravnanja

stranke. V nasprotnem primeru bi agencija ravnala v skladu z 76. členom in svojo odločbo razveljavila, koncentracijo prepovedala in naložila odpravo ukrepov iz 77. člena ZPOmK-2.

K 12. členu:

Zaradi spremembe k 75. členu je treba uskladiti sklicevanje na 75. člen v tem členu.

K 13. členu:

S tem členom se dopolnjuje ZPOmK-2 v delu, ki ureja postopek odločanja o posamični zadevi v upravnem postopku, in sicer se dodata novo 3a. poglavje, s katerim se ureja postopek pri izvajanju nadzora nad Uredbo 2019/1150/EU, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku pri omejevalnih ravnanjih. Hkrati se doda tudi novo 3b. poglavje, s katerim se ureja postopek pri izvajanju nadzoru nad 5., 6. in 7. členom Uredbe 2022/1925/EU, in sicer se v postopku nadzora nad 5., 6. in 7. členom 2022/1925/EU prav tako smiselno uporabljajo določbe, ki veljajo v postopku pri omejevalnih ravnanjih.

K 14. členu:

Pojma naklep in malomarnost v evropskem pravu nista definirana in bi morala biti določena tako, da ne onemogočita ali otežita dela agencije. Zgolj sklicevanje na razlago institutov naklepa in malomarnosti v skladu s sodno prakso EU (kot je to npr. urejeno na Hrvaškem) bi bilo primernejše, kot pa natančno normiranje omenjenih institutov s citiranjem definicije sodne prakse. Definicija naklepa in malomarnosti, kot je oblikovana v 83. členu ZPOmK-3, ni smiselna oziroma nujno potrebna in bi vodila v prenormiranost pravnega reda, saj bi lahko povzročala različna tolmačenja pri uporabi zakona.

Slovensko konkurenčno pravo je del evropskega konkurenčnega prava, kot ga v temeljih določata 101. in 102. člen PDEU. Navedeni določbi ne določata oblike odgovornosti za primer njune kršitve, pač pa drugi odstavek 23. člena Uredbe 1/2003 izrecno določa, da se podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži plačilo globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti kršijo določbe navedenih členov PDEU (podobno določajo tudi primerljivi pravni redi Nemčije, Madžarske, itd.).

Po prejšnji ureditvi je bila odgovornost za kršitev slovenskega konkurenčnega prava krivdne narave, ki je temeljila na odgovornosti neposrednega storilca (odgovorne osebe), pravna oseba pa je odgovarjala akcesorno. V praksi to pomeni, da je bilo treba za sankcioniranje pravne osebe ugotoviti tudi neposrednega storilca in dokazati njegovo odgovornost oziroma ugotoviti opustitev dolžnega nadzorstva s strani odgovorne osebe. To je razvidno zlasti iz 73. in 74. člena ZPOmK-1, ki sta navajala naklep in koristoljubni namen kot kvalifikatorni okoliščini, ter iz splošnega pravila 9. člena Zakona o prekrških (v nadaljevanju ZP-1), da je za prekršek odgovoren storilec, ki je storil prekršek iz malomarnosti ali naklepoma.

Takšna ureditev administrativnega sankcioniranja ni ustrezna, saj se administrativno sankcioniranje nanaša zgolj na sankcioniranje podjetij, odgovornost neposrednih storilcev pa je predmet ločenega prekrškovnega postopka. Takšna ureditev tudi ni v skladu z veljavno ureditvijo odgovornosti podjetij po določbah 101. in 102. člena PDEU in Direktivo 1/2019, ki se s tem predlogom zakona prenaša v slovenski pravni red.

Določbe za naložitev sankcije za administrativni prestopok je treba oblikovati tako, da se administrativno sankcijo podjetju izreče neodvisno od tega, ali je bila ugotovljena odgovornost fizične osebe za isto kršitev. Kljub temu pa administrativnega prestopka na področju konkurenčnega prava ni mogoče zasnovati v smislu čiste objektivne odgovornosti za določena tržna stanja, ampak gre lahko le za subjektivno odgovornost za protipravno ravnanje podjetja na trgu, kot to odgovornost avtonomno razlaga pravo EU.

Ker agencija sankcionira podjetja na podlagi tega zakona ter 101. ali 102. člena PDEU, je treba pojma naklep ali malomarnost razlagati skladno s sodno prakso EU in ne kot pojma v postopkih, ki jih v okviru kazenskih zadev vodijo organi kazenskega pregona, saj se le tako lahko zagotovi skladna uporaba določb PDEU. Sodna praksa na omenjenem področju je bogata in se neprestano razvija, zato bi omejitev zgolj na definicijo, da podjetje ravna naklepno, če ne more prezreti, da je njegovo ravnanje protikonkurenčno in je namenoma ravnalo tako, ne glede na to, ali se podjetje zaveda kršitve določb tega zakona ali 101. ali 102. člena PDEU, preuranjena.

V pravu EU predstavljata naklep in malomarnost avtonomen pojem. Zahteva po takšni razlagi izhaja tudi iz Direktive 2019/1, ki v 42. uvodni izjavi navaja, da: *v skladu z Listino bi bilo treba v postopkih pred nacionalnimi upravnimi organi, pristojnimi za konkurenco, ali, odvisno od primera, v nekazenskih sodnih postopkih globe izreči, kadar je kršitev storjena naklepno ali iz malomarnosti. Pojma naklep in malomarnost bi bilo treba razlagati v skladu s sodno prakso Sodišča glede uporabe členov 101 in 102 PDEU in ne kot pojma naklep in malomarnost v postopkih, ki jih v okviru kazenskih zadev vodijo organi kazenskega pravosodja. To ne posega v nacionalno zakonodajo, po kateri ugotovitev kršitve temelji na merilu objektivne odgovornosti, pod pogojem, da je skladno s sodno prakso Sodišča. Ta direktiva ne vpliva na nacionalna pravila o dokaznem standardu ali na obveznosti NOK, da preverjajo dejstva zadevnega primera, pod pogojem, da so takšna pravila in obveznosti skladni s splošnimi načeli prava Unije.*

K 15. členu:

S tem členom se dopolnjuje določbe ZPOmK-2 glede administrativnih postopkov in sankcij. Agencija ponudniku spletnih posredniških storitev izreče administrativno sankcijo v obliki enkratnega fazah njihovega poslovnega razmerja v skladu s prvim odstavkom 3. člena Uredbe 2019/1150/EU denarnega zneska v višini največ 2,00 odstotka letnega prometa podjetja v predhodnem poslovnem letu, če ta naklepno ali iz malomarnosti krši določbe od 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU, in sicer če pogojev uporabe storitev ne zapiše v preprostem in razumljivem jeziku ali ne omogoči enostavno dostopnost poslovnim uporabnikom v vseh /EU; če poslovnih uporabnikov o predlaganih spremembah ne obvesti preko trajnega nosilca ali uveljavi predlagane spremembe pred iztekom roka za obveščanje, ki je 15 dni od datuma, ko ponudnik spletnih posredniških storitev obvesti poslovne uporabnike v skladu z drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2019/1150/EU; če ob omejitvi ali začasnem onemogočitvi zagotavljanja spletnih posredniških storitev določenemu poslovnemu uporabniku ne predloži obrazložitev razlogov za tako odločitev na trajnem nosilcu podatkov v skladu s prvim odstavkom 4. člena Uredbe 2019/1150/EU; če ob ukinitvi zagotavljanja spletnih posredniških storitev v celoti določenemu poslovnemu uporabniku, temu poslovnemu uporabniku vsaj 30 dni pred začetkom učinkovanja ukinitve ne predloži razlogov za tako odločitev na trajnem nosilcu podatkov v skladu z drugim odstavkom 4. člena Uredbe 2019/1150/EU; če v pogojih uporabe storitev ne določi glavne parametre za določanje razvrstitve in razloge za relativni pomen teh glavnih parametrov glede na druge parametre v skladu s prvim odstavkom 5. člena Uredbe 2019/1150/EU; če ne določi glavne parametre, ki so posamično ali skupaj najpomembnejši za določanje razvrstitve, in relativni pomen teh glavnih parametrov, tako da na spletnih iskalnikih navedenih ponudnikov zagotovijo enostavno in javno dostopen opis v preprostem in razumljivem jeziku v skladu z drugim odstavkom 5. člena Uredbe 2019/1150/EU; če v svojih pogojih uporabe storitev ne navede opisa vrste pomožnega blaga in storitev, ki se ponujajo, ter opisa, ali in pod katerimi pogoji lahko poslovni uporabnik ponuja tudi svoje pomožne blago in storitve prek spletne posredniške storitve v skladu s 6. členom Uredbe 2019/1150/EU; če v pogoje uporabe storitev ne vključi opisa diferencirane obravnave, ki jo nudi ali bi jo lahko nudil v zvezi z blagom ali storitvami, ki jih prek teh spletnih posredniških storitev potrošnikom ponuja, na eni strani ta ponudnik sam ali kateri koli poslovni uporabniki, ki jih ta ponudnik nadzira, in na drugi strani drugi poslovni uporabniki v skladu s 7. členom Uredbe 2019/1150/EU; če uvaja retroaktivne spremembe pogojev uporabe storitev, razen kadar od njega to zahteva zakonska ali regulativna obveznost ali kadar so retroaktivne spremembe v korist poslovnim uporabnikom v skladu s prvim odstavkom 8. člena Uredbe 2019/1150/EU; če v pogoje uporabe storitev ne vključuje informacij o pogojih, pod katerimi poslovni uporabniki lahko prekinejo pogodbeno razmerje s ponudnikom spletnih

posredniških storitev v skladu z drugim odstavkom 8. člena Uredbe 2019/1150/EU; če v pogoje uporabe storitev ne vključi opisa tehničnega in pogodbenega dostopa, ali njegov neobstoj, ki ga imajo poslovni uporabniki do katerih koli osebnih ali drugih podatkov ali obojih, ki jih poslovni uporabniki ali potrošniki zagotavljajo za uporabo zadevnih spletnih posredniških storitev ali ki nastajajo z zagotavljanjem navedenih storitev v skladu z 9. členom Uredbe 2019/1150/EU; če razloge za omejitev možnosti poslovnih uporabnikov, da ponujajo isto blago in storitve potrošnikom pod drugačnimi pogoji na druge načine kot prek navedenih storitev ne vključi v svoje pogoje uporabe storitev in ne poskrbi, da so enostavno dostopni javnosti v skladu z 10. členom Uredbe 2019/1150/EU; če ne zagotovi notranjega sistema za obravnavo pritožb poslovnih uporabnikov v skladu z 11. členom Uredbe 2019/1150/EU; če v svojih pogojih uporabe storitev ne določi dva ali več mediatorjev, s katerimi je pripravljen sodelovati, da bi poskusil doseči dogovor s poslovnimi uporabniki o izvensodnem reševanju sporov med ponudnikom in poslovnim uporabnikom, ki nastanejo v zvezi z zagotavljanjem zadevnih spletnih posredniških storitev, vključno s pritožbami, ki jih ni bilo mogoče rešiti s pomočjo notranjega sistema za obravnavo pritožb v skladu z 12. členom Uredbe 2019/1150/EU.

K 16. členu:

Besedilo petega odstavka določa, da lahko podjetje odda pri agenciji prošnjo za skrajšano prijavo, če je vložilo pri Evropski komisiji prošnjo za zaznambo vrstnega reda ali celovite izjave za prizanesljivost ali odpustitev ali znižanje sankcije v zvezi z istim domnevnim kartelom, če taka skrajšana prijava zajema tri države članice. Besedilo se uskladi z zakonom in 22. členom Direktive (EU) 2019/1 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o krepitvi vloge organov držav članic, pristojnih za konkurenco, da bodo učinkoviteje uveljavljali pravila konkurence, in o zagotavljanju pravilnega delovanja notranjega trga (v nadaljevanju: Direktiva (EU) 2019/1), pri čemer se beseda »storilec« nadomesti z besedo »podjetje« in skladno z Direktivo (EU) 2019/1 določi, da nacionalni organi, pristojni za konkurenco, sprejmejo skrajšane prijave prijaviteljev, pod pogojem, da take skrajšane prijave zajemajo več kot tri države članice kot zadevna ozemlja.

Nov šesti odstavek rešuje pravno praznino, ki je nastala ob sprejemanju amandmajev k navedenemu členu in opozorilo Službe Vlade RS za zakonodajno pri sprejemanju, saj program prizanesljivosti pozna tudi t. i. hipotetične izjave, ki so namenjene neki »preliminarni fazi«, ko želi podjetje preizkusiti oziroma preveriti pri agenciji, ali sploh izpolnjuje pogoje za odpustitev administrativne sankcije. Praviloma se podjetje, ki bo vložilo hipotetično izjavo zaradi prizanesljivosti, agenciji sploh ne bo razkrilo, ampak bo vsa komunikacija potekala prek osebe za stike. Šele ko bo agencija podjetje oziroma osebo za stike obvestila, da vsebina informacij in dokazov iz hipotetične izjave izpolnjuje pogoje za odpustitev administrativne sankcije, se bo podjetje odločilo, ali bo vložilo celovito izjavo zaradi prizanesljivosti.

S tem, da zakon podjetjem omogoča vložitev hipotetične izjave zaradi prizanesljivosti, želi program prizanesljivosti približati podjetjem oziroma ga narediti privlačnejšega za podjetja. Nenazadnje lahko podjetje vložiti hipotetično izjavo tudi v postopku pred Evropsko komisijo⁴. Temu je sledil slovenski zakonodajalec že ob sprejemanju Uredbe o postopku odpustitve in znižanja globe storilcem, ki so udeleženi v kartelih⁵ in sedaj ob sprejemanju Uredbe o postopku odpustitve in znižanja administrativne sankcije podjetjem, ki so udeležena v kartelih⁶ (v nadaljevanju: uredba).

S predlagano dopolnitvijo se odgovarja tudi pomisleke Službe Vlade RS za zakonodajo ob sprejemanju uredbe, da slednja presega vsebinske okvire ZPOmK-2 oziroma Direktive 2019/1/EU, ki hipotetične izjave ne omenjata.

⁴ Obvestilo Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah, 2006/C 298/11, UL C 298, 8. 12. 2006, odstavek 16, točka B in odstavek 19.

⁵ Uradni list RS, št. [112/09](#), [2/14](#), [130/22](#) – ZPOmK-2 in [157/22](#).

⁶ Uradni list RS, št. 157 z dne 16. 12. 2022.

Novi sedmi odstavek ureja situacijo, kaj se zgodi v primeru, če se izkaže, da imuniteta ni na voljo ali da podjetje ne izpolnjuje pogojev iz prvega in drugega odstavka tega člena. Agencija bi skladno s predlogom ob nastopu take situacije pisno obvestila podjetje, ki bi lahko umaknilo dokazna sredstva, ki jih je razkrilo za namene svoje izjave zaradi prizanesljivosti. To agenciji ne bi preprečilo uporabe njenih običajnih pooblastil za preiskovanje z namenom pridobitve informacij o kršitvi.

Predlagano besedilo sledi dvajsetemu odstavku Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in znižanju glob v kartelnih zadevah.⁷

Dosedanji šesti postane osmi odstavek, ki se spremeni tako, da se besedilo zakona uskladi z besedilom uredbe, ki že ureja hipotetično izjavo.

K 17. členu:

S tem členom se spreminja določbe ZPOmK-2 glede vročitve in izvršitve aktov zoper podjetje, ki ima sedež ali premoženje v drugi državi članici.

Doda se, da agencija lahko zaprosi organ, ki je v drugi državi članici pristojen za izvrševanje aktov na podlagi nacionalnih predpisov, da v njenem imenu podjetju vroči predhodne ugotovitve tudi o domnevnih kršitvah 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU ali 5., 6. in 7. člena Uredbe 2022/1925/EU in druge ustrezne dokumente v zvezi z uporabo 3. do 12. člena Uredbe 2019/1150/EU ali 5., 6. in 7. člena Uredbe 2022/1925/EU, med drugim dokumente, ki se nanašajo na izvršitev odločb, s katerimi je podjetju izrečena administrativna sankcija ali periodična administrativna sankcija.

K 18. členu:

Ta člen določa globe za prekrške, ki jih storijo odgovorne osebe pravne osebe, samostojnega podjetnika posameznika ali samostojne podjetnice posameznice ter posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost. Dodaja se alineja za ravnanja v nasprotju s 3. do 12. členom Uredbe 2019/1150/EU in skladno s tem spremeni drugi odstavek člena.

K 19. členu:

Trenutno zakonsko besedilo ureja zgolj odpustitev globe, ki bi jo agencija sicer izrekla odgovornim osebam v postopku o prekršku. Da se odpravi pravna praznina, agencija predlaga, da se odgovornim osebam, ki so vložile izjavo za znižanje globe v okviru programa prizanesljivosti, le-to upošteva kot olajševalno okoliščino pri odmeri globe.

K 20. členu:

Ta člen določa začetek veljavnosti in začetek uporabe tega zakona.

VI. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VII. PRILOGE

⁷ OJ C 298, 8.12.2006.